

ВРЕМЕ ПОДНОШЕЊА ЗАХТЕВА ЗА НАКНАДУ ТРОШКОВА КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА

Суд је повредио закон у корист окривљеног када је решењем досудио трошкове кривичног поступка окривљеном, иако ни окривљени нити његов бранилац исте нису захтевали до закључења главног претреса, ни до правноснажног окончања поступка.

Из образложења:

„Према одредби члана 265. став 1. ЗКП када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

Сходно наведеном, одлука суда о трошковима кривичног поступка је обавезан део изреке сваке пресуде, па суд уз одлуку о главној ствари, мора донети и одлуку о трошковима кривичног поступка, а накнадно може одлучити само о њиховој висини, при чему је обавеза окривљеног и његовог браниоца да захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, који мора бити опредељен у смислу Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, истакну до закључења главног претреса, а најкасније до правноснажног окончања поступка.

Како захтев за накнаду трошкова кривичног поступка окривљени и његов бранилац нису истакли до закључења главног претреса, а имали су ту могућност, то Врховни суд налази да у конкретном случају нису били испуњени услови из члана 262. став 2. ЗКП да Основни суд о трошковима одлучује посебним решењем, а што је учинио побијаним решењем.

Имајући у виду да је побијаним решењима закон повређен у корист окривљеног, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, одбио као неоснован.“

(Из пресуде Врховног суда Кзз 468/25 од 29.05.2025. године)